

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614207475
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1614207475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: T. M. M. - M., A. A. O. - V. XX, T.: XX XXX XXX, zast. Prielomek & Partners, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 52 133 940, so sídlom Brančská ul. č. 7, Bratislava, proti žalovanému: L. Š., G.. XX. X. XXXX, K. O. M. XXXX/X, A., právne zastúpený JUDr. Ing. Miroslavom Zajacom, bytom Úzka 33, Dunajská Lužná, o zaplatenie 3.400 eur s prísl. a zmluvnej pokuty, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 8. septembra 2017 č. k. 7C/104/2016-123, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.400 eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania od 13. 5. 2014 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 102 eur. Žalovanému súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 17. 9. 2013 uzavrel žalovaný ako objednávateľ so žalobcom ako zhotoviteľom Zmluva o dielo, predmetom ktorého bola rekonštrukcia rodinného domu Z. A.. Súčasťou zmluvy bol rozpočet na stavebné práce v sume 94.206 eur. V zmluve strany dohodli, že žalobca ako zhotoviteľ sa zaviazal zhotoviť aj navyše práce (práce nad rozsah diela vymedzeného v zmluve), pričom cena za zhotovenie navyše prác a podmienky každého prípadu vykonania týchto prác budú dopredu objednané a následne premietnuté do osobitného dodatku k tejto zmluve. Zo strany žalobcu nedošlo k realizácii stavebných prác v celom rozsahu podľa zmluvy, teda v sume 94.206 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 57.500 eur. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že v konaní bolo sporné, či mal žalobca aj po zaplatení záloh žalovaným v celkovej sume 57.500 eur nárok na doplatenie sumy 3.400 eur z titulu ceny za vykonané stavebné práce.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol: „Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že dňa 17. 9. 2013 došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom na rekonštrukciu rodinného domu v A.. Súčasťou zmluvy bol rozpočet na stavebné práce v sume 94.206,- Eur. Taktiež nebolo sporné, že zo strany žalobcu nedošlo k vykonaniu stavebných prác v celom rozsahu podľa zmluvy, teda v sume 94.206,- Eur a že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 57.500,- Eur. V konaní bolo sporné, či mal žalobca aj po zaplatení záloh žalovaným v celkovej sume 57.500,- Eur nárok na doplatenie sumy 3.400,- Eur ako požadovaná cena za stavebné

práce. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že vykonal celkovo práce za sumu 64.804,- Eur z toho práce navyše za sumu 5.662,- Eur. V konaní neboli doložené a ani navrhnuté dôkazy ohľadom preukazovania, či v skutočnosti došlo k vykonaniu stavebných prác podľa rozpočtu v sume 59.142,- Eur (kompletné práce - celé položky za sumu 53.572,- Eur a stavebné práce čiastočné za sumu 5.570,- Eur). Sumu 3.400,- Eur žalobca požadoval za práce navyše a nie ako rozdiel medzi prácami vykonanými podľa rozpočtu a zloženými zálohami žalovaného. Preto sa súd zaoberal, či je suma požadovaná žalobcom oprávnená vo vzťahu k prácam navyše a nie vo vzťahu k stavebným prácam vykonaným podľa rozpočtu. Práce navyše neboli zahrnuté do rozpočtu a vznikali priebežne a žalobca tvrdil, že ich žalovaný odsúhlasil. Z kópie stavebného denníka doloženej žalovaným však vyplýva, že tieto práce navyše neboli žalovaným odsúhlasené ani dodatkom k zmluve o dielo, ani inou písomnou formou. Z oboch kópií stavebného denníka je zrejmé, že žalovaný podpisoval stavebný denník predtým, než došlo žalobca vpísať ceny prác navyše. Žalobca teda nepreukázal, že práce navyše boli žalovaným odsúhlasené tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca nemôže požadovať zaplatenie odmeny za práce navyše, keď tieto neboli žalovaným odsúhlasené.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie citujúc ust. §§ 631, 635 ods. 1 Obč. zák. žalobu zamietol. Súd prvej inštancie napokon v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol. „Čo sa týka dohody o ukončení zmluvného vzťahu zo dňa 25. 2. 2014, táto dohoda je spísaná na strane stavebného denníka, je tu uvedené, že žalovaný uhradí zhotoviteľovi sumu 3.400,- Eur za vykonané práce, ktoré ešte neboli uhradené. Nie je tu špecifikované za aké konkrétne stavebné práce a v akom množstve. Takto rukou napísaná dohoda nie je bezvýhradným uznaním dlhu čo do dôvodu a výšky a nie je možné z nej vyvodiť, že takto uvedený dlh ku dňu 25. 2. 2014 existoval. Čo sa týka žalovaným uvádzaného odstúpenia od zmluvy o dielo, je bez právneho významu spôsob ukončenia zmluvy, keďže nárok na zaplatenie sumy 3.400,- Eur vychádza zo stavebných prác navyše. Súd nevykonal výsluch A. B. Š. (M. Ž.) a výsluch L. Š. (A. Ž.) z dôvodu, že ich výsluch by bol nadbytočný. Z ich výsluchu by nebolo preukázané, či došlo medzi žalobcom a žalovaným k dohode o prácach navyše.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Ohľadom schválenia prác navyše žalovaným podľa § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka poukázal na skutočnosť, že zo zápisov v stavebnom denníku jasne vyplývajú práce, ktoré žalobca ako zhotoviteľ vykonal navyše oproti rozpočtu. Taktiež z nich vyplýva, že tieto práce boli písomne schvaľované zo strany žalovaného ako objednávateľa vlastnoručnými podpismi žalovaného v stavebnom denníku. Žalovaný si nielenže bol vedomý prác navyše, ktoré aj písomne schvaľoval, ale viaceré práce navyše boli vykonané výlučne na želanie žalovaného. Ako príklad uviedol na želanie urobené rozvody slaboprúdu pre TV, SAT, pre počítač a rozvody pre alarm z 12. 11. 2013. V tejto súvislosti dodal, že žalobcom vykonané práce navyše nebolo možné vopred predpokladať podľa projektovej dokumentácie a nevyhnutnosť ich vykonania vychádzala najavo postupne v priebehu vykonávania rekonštrukcie rodinného domu. Navyše žalovaný nikdy nerozporoval svoj súhlas s vykonaním prác navyše, ale odmietol úhradu ceny za ich vykonanie. Vzhľadom na uvedené mal za to, že neobstojí názor súdu prvej inštancie a žalovaného, že žalovaný práce navyše neodsúhlasil. K cene prác navyše žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný tieto práce vlastnoručným podpisom schválil a s prihliadnutím na cenu prác zahrnutých do rozpočtu si musel byť vedomý skutočnosti, že za vykonanie prác navyše bude žalobca odôvodnene požadovať zaplatenie ceny. Jedná sa pritom o ceny primerané a reflektujúce ceny prác uvedených v rozpočte. Mal za to, že ak žalovaný prijal práce navyše od žalobcu, ale odmietol uhradiť cenu za ich vykonanie, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Namietol, že pokiaľ mal súd pochybnosti ohľadom výšky ceny za vykonané práce navyše, bolo na mieste výšku ceny konzultovať s odborne spôsobilou osobou alebo znalcom. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v dohode o ukončení zmluvného vzťahu nie je špecifikované za aké konkrétne práce a v akom množstve má žalovaný uhradiť sumu 3.400,- Eur. Podľa žalobcu žalovaný si musí byť vedomý skutočnosti, za aké práce je povinný zaplatiť túto sumu, pretože práce navyše boli jedinými prácami vykonanými žalobcom, ktoré neboli zo strany žalovaného uhradené. Bol toho názoru, že z obsahu dohody o ukončení jasne vyplýva, že po úhrade sumy 3.400 eur budú všetky záväzky žalovaného voči žalobcovi vyrovnané. V prípade náležitostí bol žalobca toho názoru, že tieto boli dodržané a preto nebolo potrebné špecifikovať konkrétne stavebné práce, za ktoré je mu žalovaný ako objednávateľ povinný zaplatiť cenu. Špecifikácia prác v dohode o ukončení je podľa žalobcu dostatočne určitá a preto nemôže byť pochyb o dôvode vzniku záväzku žalovaného. K argumentácii súdu prvej inštancie, že v konaní

predložená rukou napísaná dohoda o ukončení nie je bezvýhradným uznaním dlh čo do dôvodu a výšky, poukázal na to, že žalovaný neuviedol žiadnu výhradu voči prácam ako dôvodu vzniku záväzku ako ani voči výške tohto záväzku. Pokiaľ ide o dohodu o ukončení zmluvného vzťahu žalobca poukázal na ust. §§ 37 ods. 1 a 2, 39 a 494 Obč. zák. V tejto súvislosti namietol, že súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci opomenul aplikovať normy týkajúce sa platnosti právnych úkonov, ktoré v tomto prípade považuje za rozhodné pre posúdenie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Žalovaný navyše v priebehu konania pred súdom nijakým spôsobom nerozporoval ani nepoprel platnosť dohody o ukončení predmetného právneho úkonu. Vzhľadom na uvedené bolo s prihliadnutím na ust. § 151 ods. 1 C.s.p povinnosťou súdu osvojiť si nesporné skutkové tvrdenie ako zistený skutkový stav, z ktorého mal pri meritórnom rozhodnutí vychádzať.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedol, že z ust. § 635 ods. 1 a 3 Obč. zák. vyplýva, že na odsúhlasenie prác navyše je nevyhnutný súhlasný prejav vôle objednávateľa s cenou za také práce, v opačnom prípade nemôže dôjsť k naplneniu podstaty ust. § 635 ods. 3 Obč. zák. Poukázal na to, že práce navyše neodsúhlasil, pretože tieto neboli uvedené v dodatku k zmluve o dielo tak, ako to predpokladal bod 3.7 tejto zmluvy, no najmä neboli odsúhlasené v stavebnom denníku, už vôbec neboli dopredu dohodnuté podmienky vykonania prác, čo bolo preukázané kópiou stavebného denníka predloženou žalovaným. Podľa žalovaného žalobca v konaní nepreukázal nielen rozsah prác navyše, ale ani to, že tieto boli vykonané. Žalovaný od počiatku nesúhlasil s pohľadávkou žalobcu, pretože zistil, že suma, ktorú vyplatil žalobcovi, zodpovedala reálnej hodnote materiálov a prác vykonaných na diele zo strany žalobcu, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že do stavebného denníka neboli k údajným prácam navyše uvedené sumy, ktoré mali zodpovedať ich hodnote, ktoré by musel žalovaný odsúhlasiť. Žalobca doposiaľ žalovanú sumu neuplatňoval ako bezdôvodné obohatenie, preukázanie ktorého by si vyžadovalo iný priebeh dokazovania a vedenia sporu. Keďže takto žalobca neurobil v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné túto alternatívu uplatňovať v odvolacom konaní. Ohľadom pochybností v prípade sumy za vykonané práce navyše konštatoval, že dôkazné bremeno preukázania výšky nároku žalobcu je na samotnom žalobcovi. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik nároku na úhradu požadovanej sumy. Záverom žalovaný uviedol, že dohoda o ukončení zmluvného vzťahu je neplatná, keďže žalobcovi už pred jej podpísaním doručil odstúpenie od zmluvy o dielo. Teda v čase podpisovania dohody už bola zmluva ukončená, vzhľadom na čo ju nebolo možné ukončiť.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vo veci preukázaný skutkový stav nezodpovedá skutkovému stavu tvrdenému žalobcom v žalobe. Žalobca svoj nárok v konaní preukazoval údajmi uvedenými v stavebnom denníku, ktorý podľa jeho žalobnej ako aj odvolacej argumentácie preukazuje jeho nárok na zaplatenie prác vykonaných navyše v sume 3.400 eur. Súd prvej inštancie však vo veci ustálil, a to hlavne na základe fotokópie stavebného denníka predloženého žalovaným, že žalovaný v predmetnej veci náklady za tieto práce v zmysle § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka neschválil. Na úspešné uplatnenie nároku na úhradu prác a nákladov do rozpočtu nezahrnutých je totiž nevyhnutné, aby ich objednávateľ schválil písomne alebo aby takéto práce dodatočne objednal. Pokiaľ sa tak nestalo, objednávateľ nie je povinný práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté zaplatiť. Z uvedeného vyplýva, že práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať len vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dodatočne písomne objednal. Na schválenie takýchto prác a nákladov sa teda vyžaduje jednostranný právny úkon objednávateľa v písomnej forme a jej nedostatok má za následok neplatnosť právneho úkonu. Z uvedeného možno vyvodiť, že za schválenie prác a nákladov do rozpočtu nezahrnutých (prípadne ich dodatočné objednanie), je možné považovať len situáciu keď objednávateľ svojim podpisom schváli práce a náklady (t. j. cenu), ktorých rozsah a výška mu je známa v čase, keď svojim podpisom vykonanie týchto prác schvaľuje, alebo ich dodatočne objedná. V prejednávanej veci tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, pri porovnaní stavebných denníkov predložených stranami sporu je zjavné,

že ceny, resp. náklady za práce vykonané žalobcom na diele navyiac, boli do denníka zapísané až následne (čo ani medzi stranami sporné nebolo), čiže potom ako ich podpísal žalovaný svojím podpisom na spodnej strane listu. Ust. § 635 ods. 1 Obč. zák. v tomto striktno stanovuje povinnosť zhotoviteľa diela, že ak sa cena dohodla podľa rozpočtu, nesmie sa bez súhlasu objednávateľa zvýšiť a práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať iba vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dodatočne písomne objednal. V tomto prípade práce navyiac, ktorých zaplatenie si žalobca nárokuje, žalovaný ako objednávateľ písomne neschválil a ani ich dodatočne písomne neobjednal, keďže k dopísaniu nákladov (ceny týchto navyiac prác) došlo dodatočne po tom, ako žalovaný podpísal stavebný denník a teda možno konštatovať, že náklady na práce navyiac, teda tie, ktoré do rozpočtu zahrnuté neboli, žalovaný ako objednávateľ nikdy neodsúhlasil. Na tomto základe si preto žalobca nemôže vo veci nárokovat' zaplatenie nákladov navyiac v sume 3.400 eur, pretože vo veci nevyprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval postup v zmysle uvedeného ust. § 635 ods. 1 Obč. zák. a ktorý by zakladal právnu povinnosť žalovaného žalobcovi tieto náklady vynaložené žalobcom pri zhotovení diela zaplatiť.

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval, že cenu prác navyiac žalovaný vlastnoručným podpisom schválil, odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie žalobca v konaní nepreukázal, keďže žalovaný uvedenú skutočnosť rozporoval, výslovne sa vyjadril, že sumy uvedené pri týchto prácach nepodpisoval a žalobca v konaní sám uviedol, že ceny navyiac prác boli podpísané následne vzhľadom na to, že hneď po vykonaní stavebných prác nevedel určiť cenu stavebných prác. Inými slovami, podpis žalovaného v stavebnom denníku za týchto okolností treba vyhodnotiť tak, že tento jeho podpis sa nemohol vzťahovať k žalobcom uplatnenej sume 3.400 eur, keďže v čase jeho podpisu táto suma v stavebnom denníku nebola uvedená. Za tejto dôkaznej situácie treba urobiť záver, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný cenu navyiac prác svojím podpisom písomne schválil.

11. Žalobca sa svojou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.400 eur s prísl. z titulu zaplatenia ceny prác vykonaných na diele navyiac. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď vo veci aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce zmluvu o dielo (§§ 631 a nasl. Obč. zák.). Súd prvej inštancie nebol povinný skúmať, či žalobe nemožno vyhovieť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie (§§ 451 a nasl. Obč. zák.). Okrem toho z konštantnej judikatúry vyplýva, že platí zásada, že ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce bezdôvodné obohatenie možno aplikovať iba v prípade, ak vec nemožno posúdiť podľa ustanovení upravujúcich ten - ktorý zmluvný vzťah. Ak teda v prejednávanej veci sporové strany uzavreli zmluvu o dielo, táto sa spravuje ustanoveniami §§ 631 a nasl. Obč. zák. a použitie tých ustanovení nemožno vylúčiť tým, že by sa vec posúdila ako nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

12. Pokiaľ žalobca namietal, že v prípade pochybností ohľadom výšky ceny za vykonané práce navyiac bolo na mieste výšku ceny konzultovať s odbornou spôsobilou osobou alebo znalcom, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nemal v prejednávanej veci dôvod takto postupovať, pretože vykonanie takéhoto dôkazu žalobca ani žalovaný v konaní nenavrhli. V danej veci ide o sporové konanie, kde súd za účelom preukázania dôvodnosti/ nedôvodnosti žaloby nie je oprávnený vykonávať iné, než stranami sporu navrhnuté dôkazy. Navyiac, v konaní ani nebolo potrebné vykonať dokazovanie ohľadom výšky ceny prác navyiac, pretože - ako je to uvedené vyššie - súd prvej inštancie žalobu nezamietol z dôvodu spornosti výšky ceny týchto prác, ale z dôvodu, že žalovaný tieto práce neodsúhlasil, resp. neschválil a písomne neobjednal.

13. Ohľadom dohody o ukončení zmluvného vzťahu zo dňa 25. 2. 2014 uzatvorenej medzi stranami sporu odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v konaní skutkovo zdôvodnil svoj nárok uplatnený v prejednávanej veci tak, že v konaní uplatnenú sumu požaduje od žalovaného uhradiť z dôvodu prác vykonaných navyiac, pričom z textu ním uvádzanej dohody nevyplýva, že by v nej uvedená suma predstavovala takéto náklady za práce navyiac v zmysle § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedenej dohody vôbec nie je zrejmé, akých konkrétnych stavebných prác a v akom rozsahu sa má uvedená suma týkať. Vzhľadom na uvedené preto nie je možné na základe uvedenej listiny dospieť k záveru, že by žalovaný ňou uznal dlh, čo do dôvodu a výšky a ani nie je možné z nej odvodiť, že by sa malo jednať o dodatočné objednanie (prípadne schválenie) prác navyiac zo strany žalobcu ako objednávateľa (§ 635 ods. 1 Obč. zák.).

14. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (právny zástupca žalovaného nie je advokátom).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).